

İçindekiler

Düşünce

- 3 Li-derkenar: *Erdem Okulu*
CHUCK FAROE

Kitap

- 5 Ateşin Kutsal Kitap'taki Simgesel Kullanımı: *Bir Kavram Araştırması*
J.M. DIENER

Hizmet

- 13 Yüreğin Putları: 3. Bölüm: *Ailedeki Putlar — Çocuklarımız*
LINDA S. PARKER

Kaynak

- 21 Her Hristiyan Müjde Yaymaya Çağrılmış mıdır?
TIMOTHY BEOUGHNER

Giriş

Künye

e-manet

Dergi Sahibi

Anadolu Hristiyan Topluluğu Derneği

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Muammer KARAKAYA

Üslupçu

Neslihan ORANCI

Tasarım

Aslan TANRIVERDİ

Dizgi ve Dağıtım

Joshua M. WIBBERLEY

Son Kontrol

Steven K. Mittwede

Yazı Kurulu

Joshua M. WIBBERLEY

Sarah WIBBERLEY

Ken WIEST

Rhonda WIEST

Yazışma adresi

AHT

Cumhuriyet Mah. Millet Cad.

Ünlü Apt. 39/11

Melikgazi

38110 KAYSERİ, TÜRKİYE

İnternet

<https://www.e-manetdergi.org>

e-Posta

iletisim@e-manetdergi.org

Hakkımızda

e-manet Türkiye’de hazırlanarak Türk kilise önderlerine ücretsiz olarak gönderilen üç aylık e-posta Kutsal Kitap ve tanrıbilim dergisidir.

e-manet, 2. Timoteos 2:2’deki sürecin gerçekleşmesine araç olmayı amaçlamaktadır. Yarının önderlerini donatacak olan bugünkü Türk kilise önderlerinin donatılmasına katkıda bulunmak istiyoruz.

Bu derginin iki ana hedefi vardır: olgunlaşma ve hizmet.

Dergide benimsenen iki temel değer vardır: üstün nitelikli içerik ve okuyucuların yararı.

Kilise önderlerinin eleştirel düşünme, düşüncelerini net bir biçimde belirtme ve farklı görüşleri sevgiyle hoş görmenin yanı sıra, Kutsal Yazılar’a göre değerlendirme kapasitelerini geliştirmeleri can alıcı önem taşır. Bu derginin böyle bir gelişim sürecine yarayacak yapıcı bir ortam sağlayacağını umuyoruz.

e-manet’in yararlı olması için tepkilerinizi, isteklerinizi ve eleştirilerinizi bildirmeniz gerekecektir. Bunları yazikurulu@e-manetdergi.org adresine veya [Facebook](#)’taki [okuyucu grubumuz aracılığıyla](#) iletebilirsiniz.

Çevirmeni belirlenmemiş makaleler Türkçe olarak yazılmıştır.

e-manet’in tüm sayılarını <http://www.e-manetdergi.org> adresli web sitemizden indirebilirsiniz. Ayrıca dergimizde yayınlanan tüm makaleleri interaktif bir dizinde bulabilirsiniz.

Telif Hakları

e-manet’te yayımlanan makalelerin ve karikatürlerin telif hakları, yazarlarına veya onları ilk yayımlayan kurum veya yayınevine aittir. Mesih imanlıları olarak telif hakları yasasını ihlâl etmek istemeyiz. **e-manet** kurulunun aldığı yayın izinleri, makalelerin ve karikatürlerin başka yerlerde (web siteleri dahil), yayımlanmasını kapsamayabilir. İzin nereden alınması gerektiğini öğrenmek için bize yazikurulu@e-manetdergi.org e-posta adresinden ulaşabilirsiniz.

Li-derkenar

Erdem Okulu

▼ *Chuck Faroe*

Bir bakıyorsunuz, "Finansal Güçlendirme" adlı bir seminerin verilmekte olduğu bir kilisede, girişe en yakın park yerleri lüks arabalara ayrılmış.

Başka bir yerde, Rab'bi seven, dar gelirlili bir işçi patronuna çok acımakta. Neden? Çünkü şimdi İsa'yla dalga geçen zengin patronu ona göre mutlaka bir zamanlar Rab'be çok yakındı. Ama artık yolunu şaşırmış, Rab'den uzaklaşmıştı. İşçi bu yorumu hangi mantıkla yapıyor? Kendi ifadesiyle, "Çünkü zenginler Tanrı'ya daha yakındır."¹

e

Zengin ve fakir karşılaşmalar. (Özd. 22:2)

Nerede, ne zaman karşılaşmalar? Hangi şartlar altında karşılaşmalar? Bu gözlemin anlamı, önemi de neymiş?

Hem eski Yahudi âlimler hem daha çağdaş bilginler bu soruya çok çeşitli olası yanıtlar ileri sürmüşlerdir. Sözelimi, farklı sosyal tabakalarda yaşadıkları halde, kazara karşılaşmalar. Veya, fakir zengine sadaka istemek için yaklaştığında. Veya çatıştıklarında. Belki mahkemede bir araya gelirler. Belki de Özdeyişler zengin ile fakirin birlikte uyum içinde yaşadıkları durumları kasteder. Veyahut, fakir zenginleşince, zengin de fakirleşince "eşit" olurlar. Belki de her toplumda hem zengin hem de fakirin bulunduğunu hatırlatmak için söylenmiştir. Ya da sadece insanlık halini temsil eden bir hüküm olabilir: Fakir ile zengin aynı dünyada yaşarlar.² Nitekim Rab İsa, "Yoksullar her zaman aranızdadır" demiştir (Mat. 26:11).

e

"Konum teolojisi"ni araştıran akademisyen arkadaşım bir olay anlattı. Brüksel'deki bazı sokak insanları, hali vakti yerinde ailelerin oturduğu, bahçeli evlerden ibaret nezih bir semte göç ederek güzelim bahçelerde kamp yapmaya başlamış. Polis gelmiş, bu evsiz kişileri toplamış tabii. Ama onları hapse atmamışlar; şehir merkezine geri götürerek gene sokakta bırakmışlar.

e

Kıskanmak. Eski Türkçe'de "cimri olmak" anlamına gelen *kıskanmak* fiilinin modern şeklidir. Sözlüğe göre, "Başkasının bir üstünlük ve iyiliğe sahip olmasından rahatsız ve huzursuz olmak" anlamına gelir.³

Nazar etme, ne olur. Çalış kazan, senin de olur.

Kubbealtı Lugatı Britanya'nın George döneminde (1714-1837) kilise bankları "genelde kiralanırdı. Öylece bütün ayinlerde aynı aileler aynı yerlerde otururlardı. Zamanla müreffeh ailelerin bankları daha lüks teçhizatlı ve konforlu hale gelmeye başladı. Sözelimi, bankları daha geniş, çuhayla döşenmiş, yastıklı olurdu. Ayakların altında halı bulunduğu gibi, kışın küçük taşınır sobalar da yerleştirilirdi. Soylu aileler bazen diğer katılanlardan ayrı, özel

bölmelerde, kendilerine oldukça şatafatlı banklar inşa ettirirdi... Kilise bankı kiralayacak kadar parası olmayanlarsa, ayakta durmak zorunda kalırdı.”⁴

e

Barış Manço dostuna ne yazdırmış? “Yoksul görsen besle kaymak bal ile... Garipleri giydir ipek şal ile... Öksüz görsen sar kanadın kolunu... Kimse göçmez bu dünyadan mal ile.”

e

...kötülerin gönencini gördükçe, küstahları kıskanıyordum. Onlar acı nedir bilmezler, bedenleri sağlıklı ve semizdir. Başkalarının derdini bilmez, onlar gibi çile çekmezler... Bunu anlamak için düşündüğümde, zor geldi bana, Tanrı'nın Tapınağı'na girene dek; o zaman anladım sonlarının ne olacağını (Mez. 73:3-5,16-17).

e

Önde gelen Afrikalı pastörlerden Conrad Mbewe, “Afrika’da Refah Öğretisi Gerçek Müjde’nin Yerini Aldı” başlıklı bir makalede, “Sadakati öğle güneşi gibi parlayan imanlı kardeşlerimize hayranlık duymalıyız... Oysa Hristiyanlar, büyük evler, gösterişli arabalar ve giysilere sahip az sayıdaki insanlara hayran kalıyorlar; bu insanlar günaha yaşıyorlarsa bile...” gözleminde bulundu.⁵

Zengin kendini bilge sanır, Ama akıllı yoksul onun içini okur (Özd. 28:11).

e

Alman İbranice uzmanı ve tefsirci Franz Delitzsch (1813-1890), “Zenginle fakir karşılaşmalar, her ikisini de RAB yarattı” diyen Özdeyişler 22:2 ayetini şöyle yorumlar: Tanrı her ikisini de yarattığına göre, fakir ile zenginin birbiriyle karşılaşması O’nun takdirinde gerçekleşen bir olaydır. Bunun amacı da, onlara bir “erdem okulu” sağlamaktır: “Fakir zengini kıskanmayacak ve... zengin fakiri hor görmeyecektir.”⁶

e

Velhâsıl, “Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek” (Yak. 1:9-10). Amin. **e**

Sonnotlar

¹ Bu iki örnek, Hana Rosin, “Did Christianity Cause the Crash?” *The Atlantic*, Aralık 2009 < <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2009/12/did-christianity-cause-the-crash/307764/> > (25.07.2022 tarihinde erişildi) makalesinden alınmıştır.

² Michael V. Fox, *Proverbs 10-31* (New Haven, Connecticut: Yale University Press, 2009), s. 694-95.

³ İlhan Ayverdi ve Ahmet Topaloğlu, *Misalli Büyük Türkçe Sözlük: asırlar boyu târihi seyri içinde* (İstanbul: Kubbealtı Lugatı, 2011), s. 1688.

⁴ Louise Allen, “A Thundering Good Sermon – Going to Church with the Georgians”, *Jane Austen’s London*, 04.06.2017, < <https://janeaustenslondon.com/tag/dr-syntax/> > (11.08.2022 tarihinde erişildi).

⁵ Conrad Mbewe, “Prosperity Teaching Has Replaced True Gospel in Africa,” *The Gospel Coalition*, 25.06.2015, < <https://www.thegospelcoalition.org/article/prosperity-teaching-has-replaced-true-gospel-in-africa/> > (11.08.2022 tarihinde erişildi).

⁶ C. F. Keil ve F. Delitzsch, *Commentary on the Old Testament in Ten Volumes, Volume VI: Proverbs, Ecclesiastes, Song of Solomon* (Grand Rapids, Michigan: William B. Eerdmans Publishing Company, 1986), s. 83-84.

Ateşin Kutsal Kitap'taki Simgesel Kullanımı

Bir Kavram Araştırması

▣ *J.M. Diener*

İnsanoğlu görünür ve görünmez dünyaların kesiştiği noktada yaşamak üzere yaratıldı. Bundan dolayı hem ruhani hem de dünyevi gerçekleri göz önünde bulundurmak gerekir. Kutsal Kitap sıkça ruhsal ve ruhani gerçekleri dünyasal mecazları kullanarak açıklar. Bunların arasında topluluklarımızda bu günlerde çok sık kullanılan "ateş" simgesi bulunur. Genel olarak "ateş" sözü ilahilerde olumlu bir şekilde kullanılır. Tanrı'nın varlığını veya Tanrı'nın verdiği gücü simgeler. *Tapınma Önderi* yazılımında "ateş" veya "alev" terimleri üzerine yapılan bir arama hem orijinal Türkçe hem de yabancı dillerden çeviri olan birçok ilahi listelenir.¹

Ama bu popüler kullanım gerçekten Kutsal Kitap'taki ateş kavramının simgesel kullanımına uygun mudur? İlk bakışta hemen "evet" deriz, çünkü Kutsal Ruh "ateşten diller" görünümünde havarilerin üzerine inmişti (Elç. 2:3). Tanrı için alev alev yanmak da O'nun ve Müjde'si için tutkunluğumuzu ifade eder (Yer. 20:9).² Ancak, Kutsal Kitap'ın tamamını araştırırsak farklı bir resim belirir.

"Kavramların Tanrı'nın açıkladığı şekilde kullanılması çok önemlidir."

Bu makalede Kutsal Kitap'ta ateş kavramının simgesel kullanımına derinden bakacağız. Burada iki hedef peşindeyiz. İlk hedefimiz böyle bir araştırmanın birçok yardımcı unsur kullanılarak nasıl yapılacağını anlatmaktır. İkinci olarak, Kutsal Kitap'ın bir kavramı nasıl kullandığına bakarak kendimize bunun popüler Hristiyan kültüründe nasıl kullanılması gerektiğini hatırlatmaktır. Eğer simgenin popüler kullanımı Kutsal Kitap'taki kullanım ile uyumlu değilse, tanrıbilimsel anlayışımızı olumsuz bir şekilde etkilemesinin olasılığı çok büyük olup yanlış öğretilerin genel kabulüne yol açabilir. Kavramların Tanrı'nın açıkladığı şekilde kullanılması çok önemlidir, çünkü O'nun açıklamasına aykırı bir şekilde kullanılan kavramlar genellikle uygunsuz sonuçlara yol açar. Tanrı'nın sadık kulları olarak hedefimiz ise her zaman yorumu, öğretiyi ve uygulamayı Tanrı'yı hoşnut eden bir çizgide tutmaktır. Tanrı'ya layık olduğu görkemi getirmenin en çarpıcı yöntemlerindendir bu.

Bu doğrultuda, "ateş" kavramının Kutsal Kitap'taki simgesel kullanımına daha derin bir şekilde bakalım. İlk olarak, kullanacağımız araştırma yöntemini inceleyelim. Sonra bu araştırmanın sonuçlarını irdeleyip bunlardan birkaç uygulama uyarlayacağız.

Araştırma Yöntemi

Araştırmamızı yapmak için, şu adımları atacağız:

1. Kutsal Kitap'taki "ateş" ve "alev" kelimelerinin geçtiği tüm ayetleri bulacağız.
2. Bu ayetlerin her birine bağlamında bakacağız.
3. Bağlamdaki kullanımı kategorilere ayıracağız.
4. Sonuçları istatistiksel bir bakış açısıyla irdeleyeceğiz.
5. İstatistiksel sonuçlara bakarak genel öğretilere varacağız.

1. Kelimeleri aramak

Araştırmamıza başlamak için hem Eski Antlaşma'da hem de Yeni Antlaşma'da "ateş" ve "alev" kelimelerinin bağlamlarındaki kullanımına bakmamız gerekecek. Bu araştırma için "ateş" ve "alev" kelimelerin İbranicesinden (אֵשׁ – *eyş* ve לְהַבִּיחַ – *lehavah*) ve Grekçesinden (πῦρ – *pir* ve φλόξ – *floks*) yola çıkılacaktır. Aramayı birçok yöntem ile gerçekleştirebiliriz, örneğin Kutsal Kitap için arama motorunu sunan bir web sitesini kullanabiliriz³ veya bilgisayar kullanmak istemeyenler *Kutsal Kitap Dizini*'nden⁴ faydalanabilir. Birazcık daha derine inmek isteyenler ise e-Sword⁵ veya Logos Bible Software⁶ gibi daha teferruatlı yazılımlar kullanabilir.

2. Kelimelerin geçtiği ayetleri bağlamlarında araştırmak

Araştırmamızda sözcüklerin sadece *simgesel* kullanımı göz önünde bulundurulacak. Örneğin, Yuhanna 13:9'da "Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler" ifadesi sayılmayacak, çünkü burada gerçek, lafzi bir ateş kastedilir. Buna karşın

"Araştırmamızda sözcüklerin sadece simgesel kullanımı göz önünde bulundurulacak."

Matta 3:10'da geçen "İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır" ifadesi sayılır, çünkü burada ateş kavramı mecazi bir şekilde yargıyı kastetmektedir. Levililer 10:2'de Harun'un oğulları Nadav ve Avihu'yu yakan ateşte olduğu gibi bazı ayetler hem lafzi hem de simgesel olarak yorumlanması gerektiğinden dolayı

simgesel olarak sayılacaktır.

İbranice ve Grekçe kelimelerinin bağlamlarına göre simgesel kullanımı toplam 212 ayette geçer (Eski Antlaşma'da 157 ayet; Yeni Antlaşma'da 55 ayet). Türkçe çevrilerdeki ayetlerin bazılarında "ateş" veya "alev" kelimeleri geçmeyebilir, ama orijinal metinlerde bu sözcükler geçer. Metnin anlamını daha açık kılmak için Türkçede bazı yerlerde İbranice ve Grekçede olmayan bu sözcükler çıkabilir. Bundan dolayı aramamızı orijinal dillere kısıtladık.

3. Ayetleri bağlamlarına göre kategorilere ayırmak

Bu ayetlerin her birine bağlamlarında bakılıp kelimenin kullanımı üç kategoriye göre saptanır:

- **Olumlu (yapıcı) kullanım:** Kelime, iyi bir sonuç elde edileceği anlamında kullanılır; örn. Yeşaya 62:1 "Zaferi ışık gibi parlayıncaya, Kurtuluşu meşale gibi yanıncaya dek Siyon uğruna susmayacak, Yeruşalim uğruna sessiz kalmayacağım." Burada kurtuluşun meşale gibi yanması ifadesinin hedefi olumludur. Ateş ile etkileşimde bulunanlar için sonuçlar yapıcıdır; kurtulurlar, arındırılırlar.
- **Nötr (tarafsız) kullanım:** Kelimenin ifade ettiği kullanım hakkında herhangi bir değerlendirme yapılmaz; örn. Ezgiler Ezgisi 8:6'da, "Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü, Tutku ölümler diyarı kadar katıdır. Alev alev yanar, Yakıp bitiren ateş gibi" yazar. Burada bağlam sevginin gücünü ifade eder, ama bunun ne iyi ne kötü olduğunu ifade etmez. Sevgi böyledir işte; hem iyiye hem de kötüye kullanılabilir.

- **Olumsuz (yıkıcı) kullanım:** Kelime olumsuz bir sonuca yol açan anlamda kullanılmıştır; örn. Nahum 1:6'da Tanrı hakkında şöyle yazar: "O'nun gazabına kim karşı durabilir, Kim dayanabilir kızgın öfkesine? Ateş gibi dökülür öfkesi, Kayaları paramparça eder." Ateşin yıkıcı veya yok edici sıfatları vurgulanır. Ateşten geçen veya yakılan kişiler veya nesnelere için sonuç olumsuz olur.

Ayetleri irdeledikten sonra genel olarak 24 ayrı kategoriye ayrılacaklarını bulduk. Kategoriler alfabetik sıralamaya göre şunlardır:

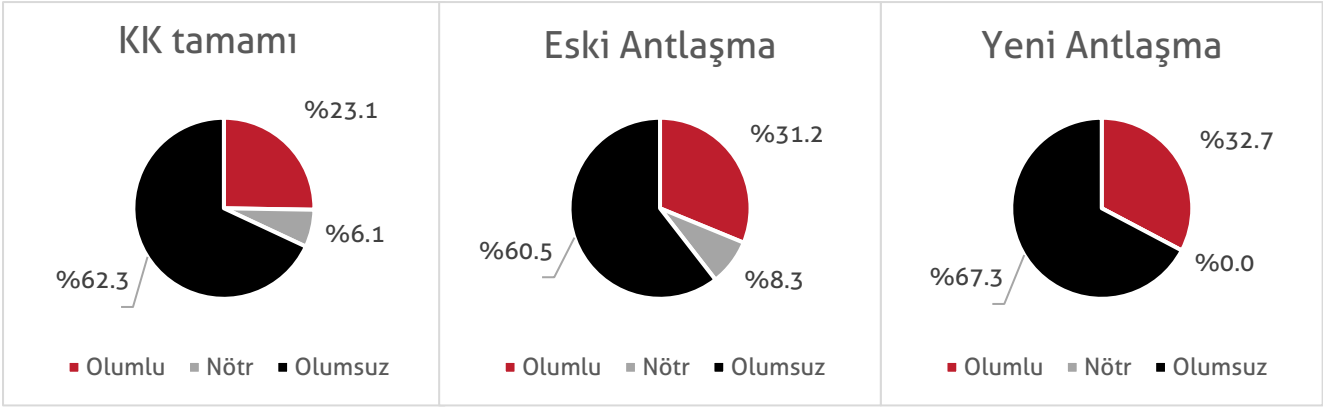
- Acı çekmek
- Anlaşmazlık
- Arındırmak
- Çekişme
- Cezalandırma yargısı
- Doğruluk
- Gazap
- Gazap ve kıskançlık (beraber)
- Güç (kudret)
- Güçlü hisler
- İstem dışı güdü
- Kaçınılmaz sonuç
- Kıskançlık
- Kutsal Ruh
- Kurtuluş sağlayan yargı
- Melekler
- Ödüllendiren yargı
- Rahatsızlığın kaynağı
- Tanrı'nın huzuruna çıkma yolu
- Tanrı'nın varlığı
- Tanrı'ya adanmış (herem)
- Tatmin olmamak
- Yaşam
- Yok edici güç

"İstatistiksel olarak, "ateş" ve "alev" kelimeler daha çok olumsuz (yıkıcı) bir şekilde kullanılmaktadır."

Bu kategoriler, ayetlerin ne kadar sık ve kimin tarafından hangi kategorilerde kullandıkları gibi ilginç sonuçlara varmamızı sağlar. Bunları göz önünde bulundurup olumlu, nötr, olumsuz tanımlarını ele aldığımızda birkaç ilginç istatistiksel gerçek ortaya çıkar.

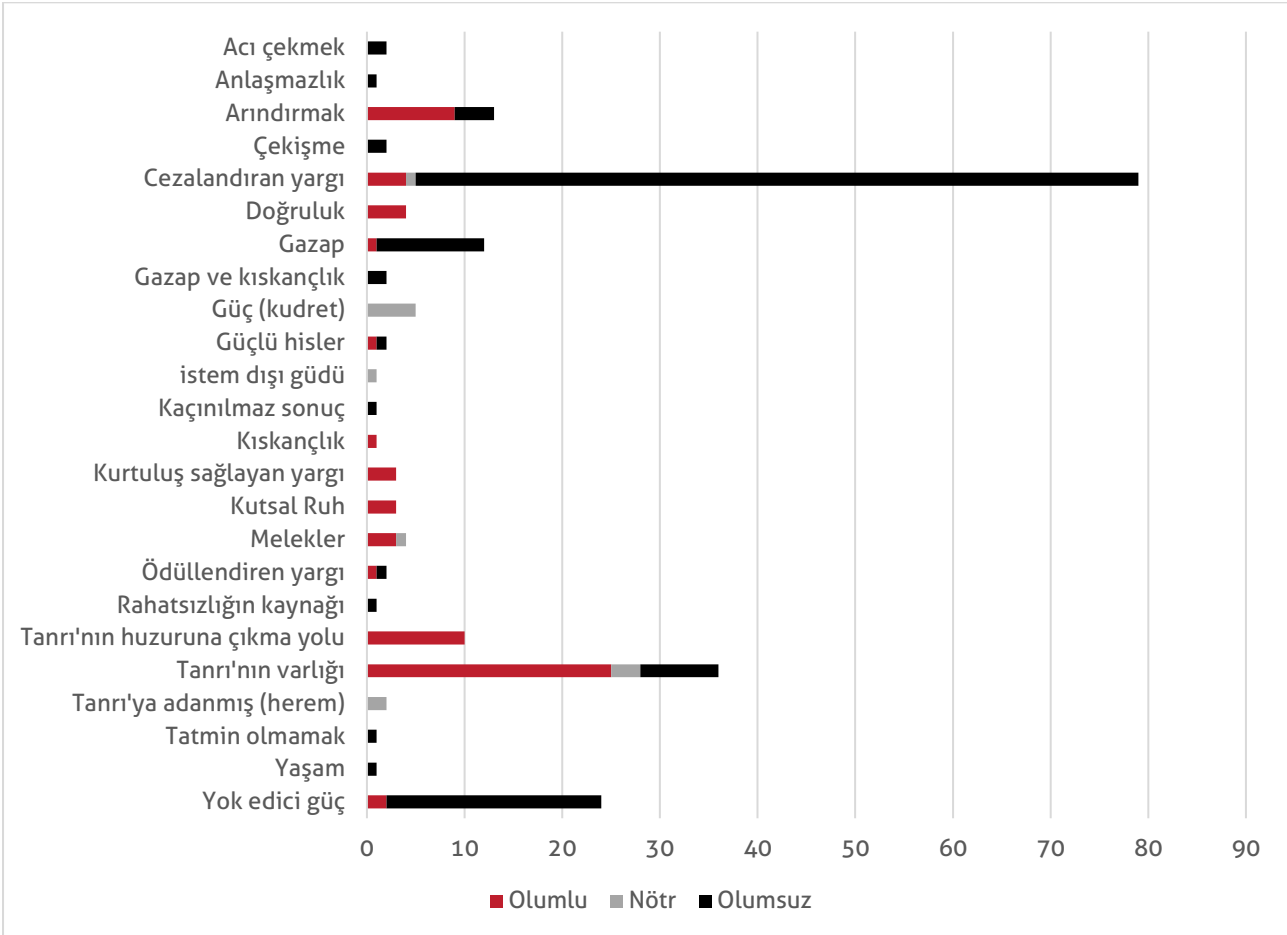
3. İstatistiksel Sonuçlar

İstatistiksel olarak, "ateş" ve "alev" kelimeler daha çok olumsuz (yıkıcı) bir şekilde kullanılmaktadır. Kutsal Kitap'ın tamamına bakarsak, 212 ayetin 131'i "ateş" veya "alev" kelimelerini olumsuz anlamda kullanır. Sadece 49 ayet ise olumlu (yapıcı) bir ifade kullanır. Kalan 13 ayet nötr bir kullanım içerir. Bu nötr kullanımlardaki simgesel ifadelerin birkaçı tekil kullanımdır ve aşağıda değineceğimiz çok ilginç gerçekleri açığa çıkarır.

Bu grafiği ayetlerin geçtikleri Antlaşmalara göre ayırırsak, sonuçlar daha ilginç bir şekil alır. İfadelerin nötr kullanımı sadece Eski Antlaşma'da geçer. Yeni Antlaşma'da ise 55 ayetin 36'sında kullanım olumsuzdur!

Bu ayetleri yukarıdaki 24 konuya göre sıralarsak daha da ilginç sonuçlar ortaya çıkar.

Ateşin en çok kullanıldığı konu 79 ayet ile **cezalandıran yargıdır**. Bu ayetlerin büyük bir çoğunluğu ise olumsuz bir kullanım içerir. Grafikte gösterilemeyen ilginç nokta ise, cezalandıran yargıyı içeren ateş simgesinin Yeni Antlaşma'da *sırf olumsuz* (yıkıcı) bir şekilde kullanılmasıdır! Yeni Antlaşma'da cezalandıran yargı her zaman cezalandırılanların yıkımı, acısı ve yok edilmesiyle sonuçlanır.

İkinci sırada 36 ayetle **Tanrı'nın varlığı** geçer. Bunların çoğunluğu olumlu bir şekilde kullanılırsa da bağlamda Tanrı'nın korkunçluğu ve/veya kutsallığı vurgulanır. Yeni

Antlaşma'da Kutsal Ruh'un ateş veya alev olarak simgelenmesi grafikte ayrı tutulmaktadır. Yeni Antlaşma'daki bu konuyla alakalı diğer ayetlerin hepsi Eski Antlaşma alıntısıdır.

Üçüncü sırada yine ağırlıklı olarak olumsuz sonuç içeren "ateş" ve "alev" kelimelerinin kullanıldığı 24 ayette **yok edici güç** ifade edilmektedir. Ayetlerin olumlu kullanımı sadece ve sadece Yeni Antlaşma'da geçer.

Dördüncü sırada 16 ayetle büyük bir çoğunlukla olumlu kullanılan ateşin **arındırıcı** sıfatı bulunur.

Beşinci sırada ise 14 ayetle **gazap** kavramı yer alır. Bunlar yukarıdaki grafikte "gazap" (12x) ve "gazap ve kıskançlık" (2x) olarak geçer ve genellikle Tanrı'nın günah ve günahkârlar üzerindeki adil gazabını ifade eder.

Altıncı sırada 10 ayetle **Tanrı'nın huzuruna çıkma** fikri açıklanır. Burada daha çok yakmalık sunuların sunulması vurgulanır.

4. Öğretisel Çıkarımlar

İstatistiksel açıdan en çok kullanılan altı konuyu göz önünde bulundurursak ilginç sonuçlar ortaya çıkar. Eski Antlaşma'da "ateş" simgesinin dört sıra dışı kullanımına baktıktan sonra, Kutsal Ruh'un kendisini "ateşten diller" olarak göstermesi hakkında kısaca düşüneceğiz.

a. Yargı, Yok Etme ve Gazap

"Eski Antlaşma'da "ateş" ve "alev" kavramları en çok yargı için kullanılır."

Ateş'in simgesel olarak en çok kullanıldığı kavram cezalandırıcı yargıdır. Bu yargı, sıkça yok edici güç (3. sırada) ve gazap (5. sırada) ile bağlantılı olarak açıklanır. Ateşin Kutsal Kitap'ta ilk örneği Yaratılış 3:24'te geçer: Tanrı Adem ve Havva'yı "kovdu.

Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi." Bu ayet hem fiziksel bir ateş hem de simgesel olarak Tanrı'nın yargısını açıklar. Buradan itibaren Eski Antlaşma'da "ateş" ve "alev" kavramları en çok yargı için kullanılır. Yahve'nin ibadet düzeninin ilk ihlali de ateş ile yargılandı (Lev. 10:2), çünkü Tanrı'nın doğası gereği, kutsallığının lekelenmesi kötülüğünün çok bariz bir şekilde gösterilmesi gerekirdi. Peygamberler devamlı olarak Tanrı'nın yargısını, gelmekte olan bir ateşe benzettiler (örn. Yşa. 5:24; 66:15; Hez. 5:4; 10:2,6-7). Tanrı'nın gazabı da ateş ile simgelenir (Ağ. 2:3-4; Nah. 1:6).

Bu noktada, Eski Antlaşma'da bu böyleydi ama işler Yeni Antlaşma'da değişti diyebiliriz, değil mi? Hayır. Orada bile ateş büyük çoğunlukla gazabı, yargıyı ve yok edici gücü simgeler (örn. Mat. 3:10-12; 13:40; Mar. 9:48; 2Se. 1:8; İbr. 10:27; Yak. 5:3; 2Pe. 3:7; özellikle Va. 20:10-15). Yakup 3:5-6 ayetlerinde ateş olumsuz bir şekilde yıkıcı bir güç olarak tanımlanır.

Bazen yargı ve yok etme olumlu (yapıcı) sonuçlara da yol açabilir. Yeşaya 29:6 ve Luka 12:49'da Tanrı'nın halkı ateş ile yargılandıktan sonra kurtulur. 2. Petrus 3:12'deki ateş dünyayı yeniden yaratılmak üzere tüketir. 1. Korintliler 3:12-13'de ise ateş Mesih imanlısının işlerinin kalitesini ortaya çıkarır. Bu yargının sonucu, denenen imanlının işleri yapma motivasyonlarına göre, ya olumlu ya da olumsuz olabilir.

Düşünen okur burada iyi bir Tanrı'nın yargısını nasıl olumsuz (yıkıcı) olarak tanımlayabileceğimizi sorar. Yukarıda belirttiğimiz gibi, olumlu (yapıcı) ve olumsuz (yıkıcı) derken yargı gören kişinin buna verdiği karşılığa veya görmek durumunda kaldığı sonuçlara

dayalı olarak kategorilere ayırdığımızdan ötürü bu ayrımı yapıyoruz. Tanrı'nın yargılamaya hakkı vardır. Bu yargı iyi ve doğrudur. Aynı zamanda, Yeşaya 45:7'ye göre, Tanrı "felaket" yaratır.⁷ O'na tabi olmayan birey için yargı felakettir, olumsuzdur, çünkü o şahsın tövbe etmediğinden dolayı onun yok olmasına veya sonsuz acılar yaşamasına yol açar.

b. Tanrı'nın Varlığı ve Huzuruna Çıkma

Tanrı'nın ateş olarak görüldüğü 36 ayetten bazılarını temsili olarak bakalım. Tanrı ilk defa Yaratılış 15:17'de ateş olarak görünür ve bu görünüm korku ile eşleştirilir (krş. Yar. 15:12⁸). Tanrı'nın ikinci defa ateş şeklinde görünmesi Mısır'dan Çıkış 3. bölümde geçer. Burada görünüm ilk etapta şaşkınlığa (Çık. 3:2-3), sonra tekrar korkuya (Çık. 3:5) yol açar. Yahve halkına Sina dağında (Çık. 19:16-19; 24:17) ve Süleyman'ın kurduğu tapınakta (2Ta. 7:1-3) ateş halinde görününce halk onu şaşkınlık, korku ve hayranlık ile karşıladı. Hezekiel Tanrı'nın ateş dolu taht arabasını görünce yüz üstü yere kapandı (Hez. 1; özellikle 28. ayet). Yeni Antlaşma'da ise Tanrı'nın ateş gibi olması İbraniler 12:29'da, "Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir" ifadesi Yasa'nın Tekrarı 4:24'ün bir alıntısıdır ve Tanrı'nın yargıç, korkunç ve kutsal doğasını açıklar. Tanrı'nın varlığı, eğer karşısındaki bireyin yok olmasına veya cezalandırılmasına yol açıyorsa, olumsuz (yıkıcı) olarak tanımlanabilir. Burada Tanrı'nın kişiliği değil, varlığının günahlı kişinin üzerindeki etkisi ön plandadır.

Burada ek olarak 6. sırada olan Tanrı'nın huzuruna çıkma yolu anlamını da ele alalım (Lev. 1:7; 2:14; 6:9,12-13; 9:24; Say. 16:46; Hak. 6:1; 1Ta. 21:26). Özellikle yakmalık sunu bunu simgeliyordu, çünkü sunu tümüyle yakılırdı ve ibadet eden kişi bu sununun tamamen yakılmasıyla kendisini tamamen Tanrı'ya adanmış olurdu. Bu harika hedef bile acıyla dolu bir olaydı, çünkü yakmalık sunu çok pahalıya mal olan bir şeydi. Tanrı'nın huzuruna çıkma çok ciddi bir şeydir.

"Tanrı'nın huzuruna çıkma çok ciddi bir şeydir."

c. Arındırma

Tanrı'nın hedeflerinden birisi kendisi için ayrılmış kutsal bir halkın olmasıdır. Bu halkın arındırılması Kutsal Kitap'ta sıkça ateşten geçme simgesiyle ifade edilir (bkz. Zek. 13:9; Mal. 3:2; Mar. 9:49; 1Ko. 3:13; 1Pe. 1:7; Va. 3:18). Arındırma acı getiren bir şeydir. Tanrı'nın gönderdiği acılar da ateş olarak tanımlanır (Yşa. 43:2; Ağı. 1:13), ama Yeşaya aracılığıyla bize bu ateşlerin ortasında yanımızda olacağını gösterir (Yşa. 43:3). Bunu Şadrak, Meşak ve Abed-Nego için lafzi bir şekilde gerçekleştirmiştir (Dan. 3:17-18,23-25).

ç. Özel Kullanım

Ateş kavramı Eski Antlaşma'da simgesel olarak tekil ayetlerde sıra dışı şekillerde kullanılır. Bu kullanımların bazıları ilginçtir.

- Ezgiler Ezgisi 8:6'da sevgi ateşe benzetilir. Buradaki vurgu hakiki sevginin karşı konulamaz, kavurucu bir doğaya sahip olduğudur. Hakikatten sevgiyle tutuşan ondan vazgeçmez, vazgeçemez de; her şeyi yok oluncaya kadar. Burada daha çok erkek ile kadın arasındaki sevgi kastediliyorsa da Kutsal Kitap'ın diğer bölümlerinden Tanrı'nın bize karşı sevgisinin de bu derecede güçlü olduğunu görüyoruz.

- Yeremya 20:9'da Tanrı'nın peygambere verdiği söz kemiklerinin içine hapsedilmiş, yüreğinde yanan bir ateşe benzetilir. Burada "ateş" Tanrı'nın sözünün karşı konulmaz, istem dışı, hatta istem karşıtı bir güdü olduğunu simgeler.
- Süleyman'ın Özdeyişleri 6:27'de ateşin yakma gücü kaçınılmaz bir sonucu simgeler.
- Süleyman'ın Özdeyişleri 26:20-21'de çekişme ateşe benzetilir.
- 2. Krallar 6:17 melekler ateşten arabalar ile simgelenir. Bu simge ayrıca Mezmur 104:4'ü alıntılıyan İbraniler 1:7'de yinelenir. Yeşaya 6'daki "seraflar" kelimesi de "yanmak" kelimesinden türemiştir. Meleklerin gücünü, korkunçluğunu ve paklığını simgeler.

d. Kutsal Ruh

Gelgelelim Kutsal Ruh'un ateşe benzetilmesine. Kutsal Ruh'un direkt olarak ateş ile bağdaştırılması üç ayette geçer: Matta 3:11; Luka 3:16; ve Elçilerin İşleri 2:3. Ancak Matta'daki ve Luka'daki "O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek" ifadesinde "ateş" kavramı Kutsal Ruh'u mu kasteder, yoksa Mesih'in getireceği yargıyı mı? Sonraki ayetlerdeki, "Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak" (Mat. 3:12) sözleri ateşin Yeni Antlaşma'nın diğer yerlerinde olduğu gibi yargıyı simgelediğini destekler. Bundan dolayı bu ayetlerin Kutsal Ruh'u ateş

olarak tanımladıklarını tam bir güvenle söyleyemeyiz.

"Bir simgeyi Kutsal Kitap öğretilerini açıklamak için kullandığımızda bunların Kutsal Kitap'ın kendisindeki kullanıma uygun olduğuna dikkat etmemiz lazım."

Böylece Kutsal Ruh'u net bir şekilde "ateş" ile simgeleyen tek bir ayet kalır. Bu ayeti de bağlamında yorumladığımızda, yine Tanrı'nın şaşırtıcı gücünü görürüz. Mesih'in o yaklaşık 120 takipçileri (bkz. Elç. 1:15-16) doğaüstü bir şekilde güç alıp yabancı dillerde konuşmaları ve yabancı dillerin doğaüstü bir şekilde halk tarafından anlaşılması Kilise'nin doğumunu simgeledi. Ama

bundan sonra Tanrı veya Kutsal Ruh net bir şekilde "ateş" olarak kendini göstermez.⁹ Böylece birçok ilahide olduğu gibi Kutsal Ruh'u bir ateş olarak simgelemek zayıf bir temel üzerine kuruludur.

Sonuçların Uygulaması

Araştırmamızın sonuna gelmiş bulunuyoruz. Beraber "ateş" ve "alev" kavramlarının Kutsal Kitap'taki simgesel kullanımını irdledik. Genel olarak "ateş" kavramının olumsuz (yıkıcı) bir simge olarak kullanıldığını gördük. Gazap, yargı, acı ve deneme kavramlarını açıkladık. Olumlu (yapıcı) olarak kullanıldığı noktalarda bile ateşin korkunçluğu, yakıcılığı ve tehlikeli olduğu ortaya çıktı. Tanrı'nın varlığı ile bağlantısından Tanrı'nın korkunçluğunu, kutsallığını ve paklığını vurguladığını anladık. Burada bunları düşünürken birkaç önemli fikir ortaya çıkar.

İlkin, bir simgeyi Kutsal Kitap öğretilerini açıklamak için kullandığımızda bunların Kutsal Kitap'ın kendisindeki kullanıma uygun olduğuna dikkat etmemiz lazım. Herhangi bir hoca ya da vaiz belirli bir ifadede bulunursa, bu ifadeleri kullandıkları ayetlerin ilkin kendi bağlamında sonra bütün Kutsal Kitap'ın bağlamında nasıl kullanıldığını kontrol etmeliyiz (bkz. 2Se. 5:20-21).¹⁰ Çünkü yanlış bir şekilde kullanılan simgeler yanlış öğretilere ve/veya yorumlara ve böylece yanlış uygulamalara yol açabilir. Bu yanlış uygulamalar da hem

Kilise'nin hem de Tanrı'nın aşağılanıp utandırılmasıyla sonuçlanır. Hedefimiz her zaman Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi olmalıdır (bkz. Ef. 1:6,14).

Ayrıca teolojimizi nereden öğrendiğimize dikkat etmeliyiz. Maalesef teolojimizin büyük bir çoğunluğunu ne Kutsal Kitap'ın kendisinden ne de vaazlardan öğreniriz. İlahilerimizden ediniriz Tanrı anlayışımızı. Bir ilahiyi hatırlamak düz yazıyı veya şiiri hatırlamaktan daha kolaydır, çünkü nağme ve nakarat içerikleri beynimize işler. Bu ilahilerin Kutsal Kitap öğretilerini doğru bir şekilde ifade edip etmediklerine dikkat edelim. Şiirsel bir dil kullanmaları doğaldır, çünkü şarkı eninde sonunda şiirsel bir bestedir. Eski Antlaşma'nın büyük bir bölümü de şiir olarak yazıldı. Ama şiirlerin mecazi anlamlarının da Kutsal Kitap'taki lafzi anlamlarıyla eşleşmeleri şarttır, yoksa yine öğretisel sorunlarla karşı karşıya oluruz.

Son olarak, umudum Kutsal Kitap'taki kavram araştırmasının nasıl yapılabileceğini net bir şekilde açıklamış olmaktır. Umarım ki siz de, sevgili okurlarım, artık Kutsal Kitap araştırmalarınızı daha iyi ve daha derin bir şekilde yapabiliş Tanrımız'ı daha iyi ve derin bir şekilde tanıyıp deneyimleyebilirsiniz. **E**

Sonnotlar

- ¹ “Ateş” hakkında 91, “alev” hakkında ise 21 ilahi çıkar. Uygulamaya < <https://songs.worshipleaderapp.com/> > (05.09.2022 tarihinde erişildi) web adresinden erişilebilir. Ayrıca Android'da Google Play Store veya iOS'te App Store'dan indirilebilir.
- ² Bu fikri sıkça desteklemek için kullanılan Yer. 20:9 aslında alev alev yanmayı olumlu bir şekilde ifade etmiyor. Daha çok istem dışı veya isteme karşı bir güdüden bahsedilir. Bkz. ç. Özel Kullanım.
- ³ İzmir Protestan Kilisesi'nin sunduğu *İncil: Hristiyan Kutsal Kitabı* < <https://incil.info/> > (09.08.2022 tarihinde erişildi) web sitesi Türkçe dilindeki en iyilerinin arasındadır, çünkü hem Türkçedeki en önemli çevirileri hem de İbranice ve Grekçe orijinal metinlerin aranabilir şeklini içerir.
- ⁴ *Kutsal Kitap Dizini: Kapsamlı Dizin* (İstanbul: Kitab-ı Mukaddes Şirketi, 2004).
- ⁵ e-Sword Windows için ücretsiz olarak < <https://www.e-sword.net/> > (09.08.2022 tarihinde erişildi) adresinden indirilebilir (Linux'ta wine yazılımı ile başarılı bir şekilde de çalışır). Apple Mac OS kullanıcıları için ücretli bir sürüm App Store'da bulunur. Eski ve Yeni Antlaşma'nın orijinal dillerinin aranabilir modülleri ve birçok dilde bir sürü daha çeviri ve klasik kaynak ücretsiz olarak mevcuttur. Türkçe çeviri olarak sadece Kutsal Kitap (2001 basımı) mevcuttur. Daha detaylı bilgi için bkz. J.M. Diener, “Dijital Dünya: Kutsal Kitap'ı Bilgisayarda Derinlemesine Çalışmak”, *e-manet*, Sayı 33 (Ekim-Aralık 2003), s. 24-28.
- ⁶ Logos Bible Software < <https://www.logos.com/> > (09.08.2022 tarihinde erişildi), Kutsal Kitap'ı derinlemesine çalışabilmek için en etkili yazılımlardandır. Maalesef biraz pahalıdır ve Kutsal Kitap'ın Türkçe çevirileri mevcut değildir. Yine de İngilizce bilen ve sıkça vaaz ya da Kutsal Kitap çalışmalarını hazırlayan kardeşlere özellikle önerilir. Bu araştırma Logos Bible Software kullanarak yapılmıştır.
- ⁷ İbranicede רָעָה (*ra'*) kelimesi kullanılır. Kitab-ı Mukaddes (KM) kelimeyi “bela” olarak çevirir. Bu kelime başka yerlerde “kötülük” olarak çevrilir (örn. Say. 14:26-27; Ezr. 9:13).
- ⁸ Bkz. özellikle KM çevirisinde, “Ve vaki oldu ki, güneş batarken, Abramın üzerine ağır bir uyku düştü; ve işte, onun üzerine bir dehşet, koyu karanlık, düştü” (vurgu eklendi) denir. KK çevirisi burada Türkçeyi okunur halde tutmak için İbranicedeki özgün anlamı zayıflatır.
- ⁹ 1Se. 5:19'daki “Ruh'u söndürmeyin” ifadesi dolaylı olarak Kutsal Ruh'a “ateş” olarak hitap ediyor olabilir, çünkü “söndürmeyin” kelimesinin Grekçesi (σβέννυμι – *sbennimi*) özellikle su ile söndürme anlamına gelir. Bkz. C. Brown, “σβέννυμι”, dü. Lothar Coenen, Erich Beyreuther ve Hans Bietenhard, *New International Dictionary of New Testament Theology* (Grand Rapids, Michigan: Zondervan Publishing House, 1986), s. 109.
- ¹⁰ Bu fikrin açılımı için bkz. J.M. Diener, “Ağın Üzerinde Yaşamak: Kutsal Kitap Yorumunda Tümevarım Yönteminin Önemi”, *e-manet*, Sayı 63 (Temmuz-Eylül 2021), s. 5-12.

Yüreğin Putları

3. Bölüm: Ailedeki Putlar — Çocuklarımız

▼ *Linda S. Parker*

☞ *G.D.*

Rab İsa, Luka 10:27’de Rab’bi tüm yüreğimizle, aklımızla, canımızla ve gücümüzle sevmemizi söyler. Ama bazen dünyada kazandığımız öğrenimler sonucunda başka şeyleri Mesih’ten daha çok sevmeyi öğreniriz. Bu dizinin ilk makalesinde¹ İsraililerin putlara yönelmek üzere çevrelerindeki kültürden etkilendiklerini gördük. Ayrıca bizler de ailemizden veya kültürümüzden, hayatta refahı bulmak için Mesih’ten başka şeylere güvenmeyi öğreniriz. Kutsal Yazılar, çoğu kültürde bulunan yüreğin beş putuna karşı uyarıda bulunur. Putlar şöyledir: 1) İnsanların onayı, 2) zevk ve mutluluk, 3) güç ve kontrol, 4) başarı ve kazanma hırsı, 5) huzur, güvenlik ve konfor. Bunlar hepimizin doğal istekleridir. Bunlara çok fazla ihtiyaç duyduğumuzda ve hayatımızdaki Tanrı’nın sağlayışına güvenmediğimizde bizim için sorun haline gelirler.

Bazı putlar hizmetlerimizde de kendini gösterebilir. Putların farkına vardıkça ve onlarla Kutsal Kitap’ın ilkeleri doğrultusunda başa çıktıkça, bizi yönlendiren motivasyonlar arındırılır. Ruhsal ve duygusal bakımda sağlıklı kalırız ve hizmetlerimiz aksamamış olur.

Hizmetlerimizi etkileyebilecek putlar şunlardır: başarı ve kazanma hırsı, insanların onayı, güç ve kontrol, huzur, güvenlik ve konfor.²

En önemli kısmı sona sakladık: Ailemizdeki putların nasıl farkına varabilir ve onlarla başa çıkabiliriz? Ruhsal ve duygusal olarak sağlıklı aileler, sağlıklı bir kilisenin temelidir. Sadece kendi sağlığımız değil, gelecek nesil Hristiyanların duygusal ve ruhsal sağlığı da putlarımızla başa çıkma biçimimizden etkilenecektir. Bu makale, putlarımızın çocuklarımızı nasıl etkilediğini ele almaktadır. Başka bir makalede de eşimizle olan ilişkimizde putların nasıl ortaya çıktığını ele alacağız.

Putlarımız çocuklarımızı nasıl etkileyebilir? Hiç şu kibirli ifadeyi duydunuz mu? “Köklü bir... ailenin (askeri, devlet memuru, öğretmen vb.) soyundan geliyoruz.” Her nesil, kendinden önceki nesilden aldığı mirası gururla taşır. Şeytan, bizim mirasımızdan kötü bir şekilde faydalanabilir. Şeytan tarafından ayartılan zihnin bilinçaltının bizi kışkırttığını hayal edin: “Haydi ama, ne pahasına olursa olsun başarılı olmalısın; babanı ve büyükbabanı bu mutlu ederdi. Dikkat et, pasif kalmalısın ve hiçbir şeyi riske atmamalısın; annen ve büyükannen böyle hayatta kaldı.” Her nesil, kendilerinden önceki nesillerin sahip olduğu putlardan etkilenir.

Bu makale, hayatlarımızı adeta sömüren putlar hakkında, onlarla başa çıkabilmemiz için farkındalığımızı artırmak amacıyla hazırlanmıştır. Hayatlarımızı kontrol etmelerine ve

“Sadece kendi sağlığımız değil, gelecek nesil Hristiyanların duygusal ve ruhsal sağlığı da putlarımızla başa çıkma biçimimizden etkilenecektir.”

çocuklarımıza miras olarak aktarılmalarına izin vermeyelim. Çocuklarımıza ruhsal ve duygusal hastalıklar yerine ruhsal ve duygusal sağlığı aktarabiliriz.

Çocuklarımızı etkileyebilecek dört put; başarı ve kazanma hırsı, güç ve kontrol, tasvip ve onaydır.

Başarı ve Kazanma Hırsı Putu ve Çocuklarımız

Çocuklar için dengeli bir yaşam yaratmak

Bu ülkede gençlerin fazlasıyla rekabetçi bir okul sisteminde başarılı olmaya çalıştığını gözlemledim. Gençlerin üniversite sınavı için aylarca, hatta yıllarca çalışmaya devam etmelerine hayran kaldım. Elbette veliler, çocuklarının iyi okullara gitmelerini ister ki, mezun olduklarında iyi işlere sahip olabilsinler. Onlara hayatta başarılı olmaları için her fırsatı sağlamak isteriz.

Peki, biz ebeveynlerin davranışlarımızın kendi başarı putlarımızın etkisiyle şekillendiğinin belirtileri nelerdir? İki belirti gözlemledim:

1) Çocuklarımızı diğer –ilişkisel, duygusal, manevi– gelişim alanlarını sekteye uğratma pahasına onları akademik alanda başarılı olmaya ittiğimizde. Belki de çocuklarımızı bir şekilde *bizim* başarı putlarımızı beslemeye zorluyoruz. Sanki onları bir dağın tepesine doğru itiyoruz. İzlemek istedikleri ve onlara ilginç gelen diğer yan yolları ve patikaları görüyorlar. Ama görüş açılarını tek bir yöne doğru odaklamaya çalışıyoruz; böylece tek gördükleri dağın tepesi oluyor. *Bizler* hayattaki en önemli şeyin bu başarı dağı olduğuna kanaat getirdik ve odaklarımızı. Onların başarısı, bize de başarılı hissettiriyor.

“Belki de çocuklarımızı bir şekilde bizim başarı putlarımızı beslemeye zorluyoruz.”

2) Çocuklarımız başarısız olduğunda, onları aşağılayıcı ve alaycı sözlerle duygusal olarak zedelediğimizde ya da onlardan sevgimizi esirgediğimizde... Çocuklarımızı başarılı kılmak için onları duygusal olarak incitmeye meyilli hale geliyorsak, Tanrı'ya yaklaşmalıyız. O'nun davranışımızın arkasındaki güdülerini ortaya çıkarmasını istemeliyiz; kendimizi bir kez daha Tanrı'nın sevgisinin ve mutlak yetkisinin merkezine getirmeliyiz. Çocuklarımızı incittiğimizden şüphelendiğimizde, Davut'un duasıyla Tanrı'ya gidelim:

*Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi,
Sına beni, öğren kaygılarımı.
Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı,
Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda! (Mez. 139:23-24)*

Geçenlerde, kilisemde Hristiyan bir ailede büyümüş genç bir adamla tanıştım. Ebeveynleri onun dengeli bir yaşam sürmesini istemektedir. Kendisi babasının, onun okul ve eğitim dışında deneyim ve anılara sahip olmasının da önemli olduğuna inandığını söylüyor. Bu ailede başarısız olma ve başarısızlıktan ders alma özgürlüğü vardı. Bu genç adamın, sağlıklı bir özdeğer algısına sahip olduğunu gözlemledim. Konular hakkında derinlemesine düşünme kapasitesine sahip; kendisi ve başkaları hakkında içgörü sahibi. Gelecekteki işi için ilgi duyduğu bir alanda okuyabilir ve başarılı olabilir. Dengeli yaşam tarzı, akademik hedeflerinin gerçekleşmesini engellemiş görünmüyor. Çocuklarının sağlıklı ve dengeli kişiliklere sahip olmasını sağlayan Hristiyan bir aile, bu rekabetçi ve stres dolu dünyada ışıltılı ışıltılı parlayacaktır.

Böyle bir aile, çocuklarına sadece akademik olarak değil, duygusal, ruhsal ve ilişkisel olarak da kendilerini geliştirmeleri için deneyimler sağlar.

Dengeli bir yaşam — Kurtarıcımızın dengeli bir yaşam sürdüğünü görüyoruz. Şüphesiz, İsa'nın yapacak önemli işleri vardı. Dünyayı kurtarmak muhakkak ağır bir görevdi! İsa, o zamanın dini kültürü ve Şeytan'ın etkisiyle körüklenen başarı bakış açısıyla savaştırmak zorundaydı: günahkârlara karışmayın, tüm kurallara uyun, hakimiyet ve kontrol yoluyla zirvede kalın... Oysa İsa tam tersini yaptı. Göksel Babası'nın yolunda gitmek, kendi kültürünün başarıya götüreceğini söylediği yoldan gitmekten daha önemliydi. Görevini yönlendirecek bir bakış açısı kazanmak için, dinlenmek ve Tanrı'yla ve başkalarıyla paydaşlığın tadını çıkarmak için zaman ayırdı. İsa, çok çeşitli duyguları deneyimleyebildi: sevinç, üzüntü, şefkat, haklı öfke. Bu denge, O'nu Krallık için sağlıklı bir şekilde hareket etmeye sevk edecekti. Çocuklarımıza O'nun dengeli yaşamını örnek almaları için rehberlik edelim.

Başarısızlıkları Çocuklarımızla Birlikte Ele Alma

Başarı putuna bakarken, çocuklarımızın başarısızlıklarını nasıl ele aldığımızdan da bahsetmeliyiz. Araştırmacılar, olgun yetişkinler yetiştiren aile dinamikleri üzerine birkaç çalışma yayınladılar. Yapılan araştırma, bu ailelerin çocukları için yüksek standartlar belirlediğini gösterdi. Ama aynı zamanda çocuklarının başarısız olmalarına da **fazlasıyla** izin verdiler (belki bu sizi şaşırtmıştır). Geleceğin teknoloji dehaları ve girişimcileri, çocukken başarısız olmalarından dolayı utanılmadılar, başarısızlıklarından ders almaya teşvik edildiler.³

İsa'nın şu insanlarla etkileşimlerini düşünün: Mecdelli Meryem, Samiriyeli kadın, zinada yakalanmış kadın ve Petrus. Petrus'un, ihanetinden sonra bağışlanıp yenilenmesiyle ilgili öyküyü her okuduğumda şaşırıyorum (Yuhanna 21). Dirilen Mesih Petrus'u yeniledi. Petrus, sonsuza dek her şeyi mahvettiğini düşünen bir kişiden, dünyayı kökten değiştiren bir hareket olan Kiliseyi başlatmada kilit bir figür olan birine dönüştü. Tanrı başarısız olmamızı tehdit olarak algılamıyor. Sonuç olarak O, insanlara ikinci (ve hatta üçüncü, dördüncü ve beşinci!) şansı veren bir Tanrı'dır.

“Kurtarıcımızın dengeli bir yaşam sürdüğünü görüyoruz.”

Bazen çocuklarımız büyük başarısızlıklar yaşar. Davranışlarının utancını üzerimize almak cezbedecedir. Onlardan samimiyetimizi esirgeyebiliriz veya alaycı ve keskin yorumlar yapabiliriz. İsa'nın Petrus'a karşı tavrının aynısını biz de onlara karşı sergileyebilir miyiz? Başarısızlıklarıyla yüzleşmelerine, bundan bir şeyler öğrenmelerine yardımcı olup doğru yola dönmek için mücadele ederken onları destekleyin. Aşağıda, çocuklarımıza başarısız olduklarında rehberlik edebilmenin Kutsal Kitap'taki yollarına bakacağız.

Güç ve Kontrol Putları ve Çocuklarımız

Ebeveynlerin çocukları üzerinde muazzam bir gücü vardır. Bize muhtaç oldukları için, onların yaşamları üzerinde büyük bir etkimiz vardır. Ancak yaşamları üzerinde uygun olmayan güç ve kontrol uygulamak amacıyla onların ihtiyaçlarını kullandığımızda ne olur? Onların ilgi ve sevgi ihtiyaçlarını bir araç olarak kullanabiliriz. Kızarak ya da sevgiyi esirgeyerek onlara istediğimizi yaptırabiliriz. Hayatı nasıl yaşayacaklarına dair bilgelikten yoksun oldukları için çok ileri gidebiliriz. Tüm kararları onlar adına verebiliriz ve kendileri için önemli seçimler yapma fırsatını ellerinden alabiliriz. Bu aşırı kontrol özellikle gençler için zararlıdır. Onların görevi, hayatı iyi yaşayabilen (Tanrı'nın yardımıyla) bağımsız yetişkinlere dönüşmektir.

Zorlayıcı güç veya boğucu kontrol olmadan çocukların ve gençlerin iyi karakter geliştirmelerine nasıl yardımcı olabileceğimize bakalım.

Sonuçlar yoluyla öğrenme

12 yaşından itibaren gençlerin beyni soyut düşünebilir ve eleştirel düşünme yetisine sahiptir. Bu yaşta Tanrı, gençlerimizin beyinlerini yaşadığı durumlar hakkında daha derin düşünmeleri için tasarlamıştır. Başkalarının söylediklerinin iyi mi kötü mü, gerçek mi kurgu mu, yoksa ikisi arasında bir yerde mi olduğunu ayırt etmeye başlarlar. Gençlerimiz bu yaşlarda, ilk kez yetişkinlerin onlara söylediği her şeyi kabul etmemeye başlar; bu ebeveynler için oldukça tatsız olabilir. Gençlerimizin sağlıklı yetişkinlere dönüşmesine yardımcı olmak için Tanrı'nın sağladığı bu fizyolojik beyin değişiklikleriyle ne yapabiliriz? Bunu zorlayıcı güç kullanmadan veya boğucu kontrol uygulamadan nasıl yapabiliriz? İşte çocuklarımız için hepimizin istediği kalıcı karakter değişikliklerini üreten bazı Kutsal Kitap ilkeleri:

1) İlk olarak, Tanrı bizim eylemlerimizin ödülleri ve sonuçlarından ders alabileceğimiz biçimde bizi yarattı. Tanrı, İsraililere gelecekteki davranışlarının ödülleri ve sonuçlarını (bereket ve lanet) açıkça ortaya koydu (Yas. 30:15-20). Çocukların ve gençlerin akılsız seçimlerinin sonuçlarını yaşamalarına izin vermek onları yetişkin olarak karşılaştıkları sonuçları anlamaya ve tahmin etmeye hazırlar. Sonra, büyüdükçe, daha iyi seçimler yapma olasılıkları artar.

“Gençlerin görevi, hayatı iyi yaşayabilen (Tanrı'nın yardımıyla) bağımsız yetişkinlere dönüşmektir.”

2) Çocuklarınızı yaptıkları seçimlerin sonuçlarından korumayın; genç yaşlarında bile onları davranışları için mazur görmeyin.

Psikologlar, alışkanlıkların ve kişiliğin yaşamın erken dönemlerinde, ilk 5 yılda sağlandığını söylüyor. 3 yaşında çocuklar eylemleri ile sonuçları arasında bağlantı kurmaya başlar.⁴

Örnek: 3 yaşındaki Selin akşam yemeğini masada yemek istemiyordu. Annesi ve babası onu yemek için zorluyordu. Ama bu pek başarılı sonuç vermiyordu. Bu durum hem onlar hem de Selin açısından stresliydi. Şimdi Selin yemek yemediğinde diyorlar ki, “Yemek masasında yemek yerken hepimiz karnımızı doyururuz ki daha sonra acıkmayalım. Bunu şimdi yapmak istemiyorsan, bir dahaki sefere kahvaltıda karnımızı doyuracağız. Bence şimdi yemezsen karnın ağrıyabilir.” Eğer Selin yemek masasında yemek istemezse masadan kalkabilir. Kahvaltıya kadar yemek verilmeyecektir. Zor bir gece olacak, ancak bir veya iki geceden sonra ailesi muhtemelen onu yemeğini yemeye ikna etmek zorunda kalmayacak.

3) Çocuklara seçenekler sunun. Özellikle gençlik yıllarında çocukları davranışlarının sonuçlarından korumaya çalışabiliriz. Ya da kötü davranışlarını durdurmak için korku ve utanç duygularını kullanabiliriz. Bunun yerine, onların doğruyu ya da yanlış yapmayı seçmelerine izin vermeliyiz. Yanlış davranışın/seçimin mantıksal sonuçları vardır. Sonuç, mümkün olduğunca gerçek dünyayı yansıtmalıdır.

Örnek: Alper ödev yapmayı sevmiyordu. Ebeveynleri ödevini yaptıramadıklarını söylüyor, bu onun seçimi diyordu. Artık şöyle demeye başlamışlardır: “Senin için ödev neyse bizim için iş odur. Çalışmazsak para kazanamayız; para kazanamazsak arkadaşlarımızla dışarıda yemek yiyecek para bulamayız ya da tatile gidemeyiz vs. Büyüdüğünde seni çalıştıracak kimse olmayacak. Bu yüzden şimdi ödev konusunda seninle tartışmak istemiyoruz. Bir yetişkin olarak deneyimleyeceğin ödülleri ve sonuçların aynısını yaşamana izin vereceğiz. Bu hafta

ödevini yapmayı seçtiğin takdirde hafta sonu arkadaşlarınla zaman geçirebileceksin ya da ödevini yapmamayı ve bu hafta sonu evde kalmayı seçmekte özgürsün." Ardından, "Sen evdeyken ev işlerinde yardıma ihtiyacımız olacak" diye eklerler.

4) Utanç ve öfkeyi, sevgi ve empati ile değiştirin. Çocuklar sonuçların acısını yaşarken, onlarla empati kurabiliriz. Öfkemiz ve onaylamamız, onları yalnızca *bizim duygularımıza odaklanarak* yüzeysel motivasyon üretir. Bu tür bir motivasyon ancak yakalanana kadar sürecektir. Yakup 1:20 bundan bahseder.

Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz.

Bunun yerine, davranışlarının doğal veya mantıklı sonuçlarını deneyimledikçe onlarla empati kurun. Bu kulağa ne kadar saçma gelse de sonucun sizin öfkeniz ve kontrolünüzden değil, kendi seçimlerinden kaynaklandığını anlamalarına yardımcı olacaktır. Bu da, kalıcı karakter değişikliği ile içten motivasyon üretecektir.

Örnek: Alper, ödevlerini yapmadığı için hafta sonunda evde ev işleri yaparken pişmanlık belirtirse ebeveyn empati kurabilir: "Ah, ah, evde benimle sıkıcı işler yaptığın için çok üzgünüm. Keşke dışarıda arkadaşlarınla olsaydın."

5) Onlara zaman tanıyın. Bunun bir süreç olduğunun farkına varın. Bu öğrenme fırsatlarının ortasında başarısızlıklar olacaktır. Ancak gençlikteki başarısızlıklar, yetişkinlikteki başarısızlıklardan çok daha az zararlıdır. Bir çocuk bisikletten düşebilir ve birkaç yara alabilir, ancak bunun sonucunda bisiklet sürmeyi öğrenir. Bırakın süreç kendi seyrinde ilerlesin.

Çocuğunuzun başarısızlığının acısını yaşamasını görmekten nefret ettiğiniz için süreci kısa kesmeyin. Şimdi öğrenebildiği küçük başarısızlıklar, daha sonra yaşam boyu sonuçları olan daha büyük başarısızlıklardan daha iyidir.

"Davranışlarının doğal veya mantıklı sonuçlarını deneyimledikçe çocuklarınızla empati kurun."

Örnek: Alper ödevini yapmamayı tercih eder ve hafta sonu arkadaşlarıyla dışarı çıkma şansını kaybeder. Çok sinirlenir ve akıllı telefonunu fırlatıp kırar. Bu şok geçtikten sonra, ebeveynleri ona, "Üzgünüz, şu anda başka bir akıllı telefon alamıyoruz. Sana başka bir tane bulmamız epey zaman alabilir. Bu arada bizim eski tip telefonumuzu kullanabilirsin. Ya da daha erken akıllı telefon istersen, para kazanmanın ve yeni bir akıllı telefon için ödeme yapmanın bir yolunu bulabilirsin" derler. Telefonu fırlattığı için Alper'e bağırarak ve sonra ona başka bir akıllı telefon almak çok daha kolay olurdu. O zaman ebeveynleri ondan şikayetler duymazdı. Ebeveynleri, böylesi bir öfkenin sonuçlarını anlamak için telefonu olmadan biraz zamana ihtiyacı olduğunu fark etti. "Öfkesini bir nesneye yöneltmenin olumsuz sonuçlarını şimdi görmesi onun için daha iyi" diye düşündüler. "Bunu daha sonra değil, şimdi görmesi onun için daha iyi; öfkesini kontrol etmeyi öğrenmezse, tacizkâr biri olabilir ve gelecekte evliliğini bile bozabilir."

Lütfen şunu aklınızda bulundurun: Bu öneriler, yalnızca küçük veya genç çocuğunuzla konuşurken ses tonunuz kızgın, alaycı veya sert değilse etkili olacaktır.

Onaylanma Putu ve Çocuklarımız

İncitici sözler ve eylemler

Kutsal Yazılar, incitici sözlerin sevdiğimiz üzerindeki etkisi konusunda uyarır. Süleyman'ın Özdeyişleri 12:18 bunların kalıcı etkilerini gösterir.

Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser.

Bu etki çocuklarımıza çok zarar verebilir. Düzenli olarak söylenen kaba, alaycı ve kırıcı sözler derinlere iner ve çocuğun kendisine, başkalarına ve hatta Tanrı'ya bakışını ömür boyu etkileyebilir. Özür dilesek bile, zarar zaten olmuştur. Özellikle küçük çocuklarımız henüz, "Ya, babam gerçekten bunu kastetmedi. Sadece kötü bir gün geçirdi," "Annem benim hakkımda gerçekten böyle düşünmüyor, o sadece stresliydi," diyecek şekilde durumu anlayacak beyin kapasitesine sahip değildir. Bu sözlerimizi olduğu gibi yutacak ve kendi değerlerinden şüphe duyacaklardır. Zamanla Mesih'teki kimliklerini anlamakta zorlanacaklardır. Onay için başkalarına çok fazla bağımlı olarak büyüyebilirler. Diğerlerinin yanı sıra, onay için hizmet ortaklarına, eşlerine ve arkadaşlarına bel bağlayabilirler.

Lütfen dikkat: Her ebeveyn arada bir "soğukkanlılığını kaybeder". Burada bahsettiğimiz şey, yanlış davranışa karşılık olarak düzenli aralıklarla incitici yorumlarda bulunmaktır.

Çocukken bize ağır şekilde incitici sözler söylenmişse, büyüdüğünde başkalarından çok fazla onay almaya ihtiyaç duyan o çocuk *biz* olabiliriz. Sonuç olarak, çocuklarımızın yanlış davranışlarını kişisel olarak alabiliriz. Bunu kişisel olarak bize karşı bir eylem olarak görebiliriz. Bu, bizi sözlerimizle çocuklarımızı incitmeye sevk edebilir ve döngü devam eder. Döngüyü bizim neslimizde durdurmak için bu çocukluk acılarından şifa bulmaya yönelmemiz gerekebilir.

"Düzenli olarak söylenen kaba, alaycı ve kırıcı sözler derinlere iner ve çocuğun kendisine, başkalarına ve hatta Tanrı'ya bakışını ömür boyu etkileyebilir."

Kutsal Yazılar birbirini teşvik etmekten bahseder, çünkü dünya yaşaması zor bir yerdir.

Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin. (Ef. 4:29)

Şeytan, teşvik edici bir ortamda büyümüş olan canı ayartmakta zorlanır. Bu can, özel yeteneklerini ve armağanlarını kabul eden sevdiklerinin sözlerini içinde taşımaktadır. Ailede özel bir hizmet veya nezaket karşısında kendisine minnettarlık

duyulduğunu bilir. Sırf Tanrı'nın kendisini yarattığı eşsiz haliyle sevinç duyan yakınlarıyla ilgili birçok hatırayla moral bulup güçlenirler.

Lütfen dikkat: Bununla birlikte, bir çocuğu yanlış yapamayacağını düşündürecek kadar aşırı övmediğimize dikkat etmemiz gerekir. Bu onda bir yetişkin olarak kibirli ve narsistik eğilimler üretebilir.

Seçici olarak onay verme

Bir çocuğun yaşı, cinsiyeti veya özel yetenekleri nedeniyle kayırılması, ailedeki diğer çocuklar için son derece zararlı olabilir. Sözlerimizle dile getirmeyebiliriz ama davranışlarımızla gösteririz. Çocuklardan birine akademik alanda veya sporda gelişmesi için özel fırsatlar sunuyor olabiliriz. Büyüdüğünde bize daha iyi bakabileceğini düşündüğümüz için bu çocuğa diğer çocuklarımızdan daha fazla sevgi gösteriyor olabiliriz. Diğer çocuklarımız bundan ötürü derin bir karşılansamış onay ihtiyacı duyuyor olabilir. Onların yetişkin olduklarında onay arama putuna bağımlı hale gelmeleri daha olasıdır. Kutsal Yazılar kilisede kayırmacılığa karşı uyarıda bulunur (Yakup 2:9); bizler bu ilkeyi ailemizde uygulayabiliriz.

Seçici onayın bir başka örneği, çocuklarımızı iyi olmalarını *bizim istediğimiz* etkinliklere yönlendirmektir. Belki de fiziksel olarak iyi görünmeye, akıllı olmaya, dışa dönük ve arkadaş

canlısı olmaya veya sporda başarılı olmaya değer veriyoruzdur. Çocuklarımıza bunları yaptıklarında sevgi ve onay veriyor, yapmadıklarında sevgi ve onayımızı geri çekiyor olabiliriz. Ya da onların yaşında kaçırdığımız şeyleri çocuklarımız aracılığıyla yaşayarak deneyimlemek istiyor olabiliriz.

Ben 17 yaşında İsa Mesih'e iman ettim. Ülkemdeki birçok genç, hippie hareketinden çıkıp Mesih'e iman ediyordu. Bu süre zarfında kafe hizmetleri popülerdi. Müzikte çok yetenekli genç bir imanlı tanıyordum. Kafelerde müzik yaparak ve ilahiler söyleyerek birçok genci Mesih'e getirdi. Ancak babası, bu sanatsal eğiliminden ötürü onu reddetti. Müziği, geçimini sağlamaya faydası olmayan ve hatta erkeksi olmayan bir şey olarak görüyordu. Arkadaşımın bu reddedilme hakkında konuşurkenki üzüntüsünü hatırlıyorum. Daha sonra ilahiyat okuluna gitti ve yetenekli bir vaiz oldu. Söz'ün ilham verici anlatımı altında kiliseler büyüdü ve insanlar gelişti. Arkadaşımla çok sonraları, tanrısayar bir kadınla evlenmesinden sonra yeniden karşılaştım. Rab'bi yakından takip edecek şekilde büyüyen sevimli çocukları vardı. Hizmette onlarca yıl başarılı olduktan, karısının ve çocuklarının gösterdiği sevgiden sonra, aynı üzüntü ve güven eksikliğinin nasıl hâlâ onun hayatını nitelendirdiğine şaşırımdım. Babasının kendisi hakkında düşündüklerini atlatamadığı için ailesinin verdiği sevgiyi ve teşviği alamıyordu. Ne yazık ki, babası arkadaşımı Tanrı'nın onu yarattığı kişi olmaya teşvik etme fırsatını kaçırmıştı. Oğlunun kimliğini ve değerini Tanrı'nın onu yarattığı eşsiz kişide bulmak yerine onu insanlardan onay bekleyen biri olarak ömür boyu sürecek bir mücadeleye hazırlamıştı.

Bazen çocuk yetiştirmeye ilgili ayetler yanlış anlaşılır. Süleyman'ın Özdeyişleri 22:6'dan sık sık "çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir ve yaşlandığında o yoldan ayrılmaz" şeklinde alıntı yapılır (vurgu benden). Birçoğu bunu, bir çocuğu yapması gereken iyi davranış konusunda eğitin, o da bu eğilimi yaşamı boyunca sürdürecektir olarak yorumlar. Ancak, İbranice bilginlerine göre, orijinal İbranice metinde bu ayetin içinde *gereken* kelimesi yoktur. Buna göre bu kısım, bir çocuğu "kendi yolunda" veya "gideceği şekilde" eğitin anlamına gelir. Başka bir deyişle, Tanrı'nın çocuğunuzu kimliğinin ne yöne geliştiğine, neler yaptığına dikkat edin, onu bu benzersiz yetenekler, ilgi alanları ve kişilik özellikleri konusunda teşvik edin ve onaylayın; bu, onun Tanrı'nın kendisi için tasarladığı yolu bulmasına yardımcı olacaktır.⁵

"Gelecek nesil Hristiyanları yetiştirmenin önemini düşündüğümüzde, onlara Tanrı'nın onları benzersiz bir şekilde yarattığını ve bu şekilde yeterli ve iyi oldukları gerçeğini aşılalım."

Gelecek nesil Hristiyanları yetiştirmenin önemini düşündüğümüzde, onlara Tanrı'nın onları benzersiz bir şekilde yarattığını ve bu şekilde yeterli ve iyi oldukları gerçeğini aşılalım. O zaman, insanların onayını almak üzere kültür tarafından daha az ayartılacaklardır.

Belki de sizin için bu makale, Rab'bi seven sağlıklı çocuklar yetiştirmek için halihazırda ne yaptığınıza dair bir hatırlatmadır. Ancak bazı olumsuz örneklerde kendinizi görüyorsanız, Tanrı'nın çocuklarınızın iyiliği için bu kalıpları değiştirme arzunuzu onurlandıracağını unutmayın. Çocuklarınız sizin değiştiğinizi gördükçe, Tanrı'nın gücünün tanıkları olabilirler.

Kıskanç bir Tanrımız var ve bundan memnunum! Tanrı bizim ve çocuklarımızın esenliği, sağlığı ve ruhsal canlılığı için kıskançlık duyar. Bize putlarımızı göstermek için bizim tavır ve davranışlarımıza ışık tutması, bir lütuftur. Hayatta sadece O'nun sağlayışını gözetmeyi öğrenirken öğrenmeye açık olalım. 📧

Kaynakça

Allender, Dan ve Longman III, Tremper. *Breaking the Idols of Your Heart*. Downers Grove, Illionis: IVP Books, 2007.

Cline, Foster ve Fay, Jim. *Parenting with Love and Logic*. Colorado Springs, Colorado: Pinon Press, 1990.

Fitzpatrick, Elyse. *Idols of the Heart--Learning to Long for God Alone*. Phillipsburg, New Jersey: P&R Publishing, 2001.

Keller, Tim, Kurtarıcı Presbiteryen Kilisesi (Yakup çalışması, "Christ Our Life" başlıklı vaaz 18/09/05).

Siegel, Daniel J. and Bryson, Tina Payne, *The Whole Brain Child*. Londra: Bantam Press, 2012.

Welch, Edward T. *When People are Big and God is Small*. Phillipsburg, New Jersey: P&R Publishing, 1997.

Sonnotlar

¹ Linda S. Parker, "Yüreğin Putları: 1. Bölüm: Kutsal Kitap Temeli ve Tanımlamaları", *e-manet*, Sayı 65 (Ekim-Aralık 2021) s. 15-17.

² Linda S. Parker, "Yüreğin Putları: 2. Bölüm: Hristiyan Hizmetinde Karşılaştığımız Putlar", *e-manet*, Sayı 66 (Ocak-Mart 2022), s. 15-22.

³ Marie, Warrell, Ph.D., "Prepare Your Kids for Success: Teach Them How to Fail" *Forbes Magazine*, 15.12. 2015, < <https://www.forbes.com/sites/margiewarrell/2015/12/05/prepare-your-kids-for-success-teach-them-how-to-fail/?sh=e3c320574452> > (13.06 .2022 tarih erişildi). E. Ani Peace, *Nurturing Soft Skills: A Practical Guide for Developing Leadership and Financial Literacy Skills in Children*. (Market Harborough, Birleşik Krallık: Troubador Publishing, Ltd., 2021).

⁴ Lauren M. O'Donnell, "Disciplining Your Child," *Nemours Kidshealth*, Haziran 2018, < <https://kidshealth.org/en/parents/discipline.html> > (13.06.2022 tarihinde erişildi).

⁵ Derek Kidner, *Proverbs* (Londra: The Tyndale Press, 1964), s.147. C.F. Keil and J. Delitzsch, *Commentary on the Old Testament, Vol. 6* (Peabody, Massachusetts: Hendrikson Publishers, 1989), s. 86. W.O.E. Oesterley, *The Book of Proverbs* (Londra: Methuen, 1929), s. 185. Crawford Toy, *A Critical and Exegetical Commentary on the Book of Proverbs* (Edinburgh: T & T Clark, 1899), s. 415-416.

Yenilenmiş ve düzeltilmiş haliyle

Tanrıbilim Hazinesi

hizmetinizdedir.

<https://www.tanribilimhazinesi.com>

Kaynak

Her Hristiyan Müjde Yayıma Çağrılmış mıdır?

Timothy Beougher

G.D.

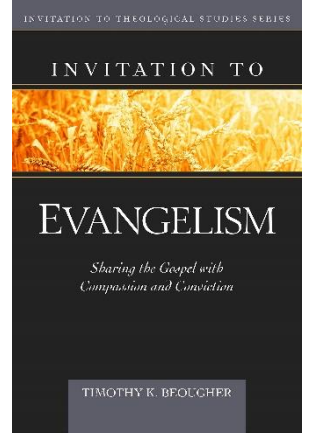
Liderler olarak, sadece yalvarışlarımızla değil örnek oluşumuzla da diğer imanlıları isteklendirelim.

Invitation to Evangelism: Sharing the Gospel with Compassion and Conviction

Timothy K. Beougher
(Grand Rapids, Michigan: Kregel Academic, 2021)

Kilise üyeleri bazen müjdelemeyi "uzmanlara" bırakmaları gerekip gerekmediğini merak eder. Sonuçta, müjdecilik ruhsal armağan değil mi?

Bu yazıda, kilise liderlerinin onlara nasıl cevap vereceklerini bilmeleri için kısa bir rehber sunuyorum.

Buna Karşı İki Yaygın Argüman

Her Hristiyan müjdelemeli mi? Kutsal Yazıların cevabı "evet" tir. Ancak bazılarının cevabının "hayır" olduğunu iddia etmesinin iki ana nedeni ile karşılaştım.

1. Son Buyruk sadece elçilere verildi, bu nedenle bugün bizim için geçerli değil.

Birincisi, bazıları Son Buyruk'un sadece elçilere verildiğini, bu nedenle bugün bizim için geçerli olmadığını iddia etmektedir. Bağlamsal olarak Son Buyruk'un (Matta 28:18-20) elçilere verildiği doğru olsa da bu sadece elçiler için değildi. "Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin" buyruğu, kesinlikle öğrenci yetiştirme buyruğunu da içerir. D.A. Carson, Son Buyruk'ta İsa'nın elçilere şu sözleri söylediğine dair kayıt bulunmadığını belirtir: "... Öğrencileri yetiştirme buyruğu dışında, size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. Kirlî ellerinizi o buyruktan uzak tutun, çünkü o sadece size ait, sevgili elçilerim."¹

İsa elçilere ne buyurmuştu? Diğer birçok şeyin yanı sıra, onlara Müjde'yi tüm yaratılışa duyurmalarını emretmişti. Dolayısıyla İsa'nın elçilere verdiği bu emir, bugün de her imanlı için geçerlidir. Ayrıca, İsa'nın, "İşte ben dünyanın sonuna dek her zaman sizinle birlikteyim" vaadini sadece elçiler için mi sınırlamaya çalışmalıyız, yoksa bugün bizim için de mi geçerlidir? Elbette bugün bizim için de geçerlidir!

2. “Müjdeleme armağanı” yalnızca bazı kişilerde bulunduğundan, herkes tanıklık etmek zorunda değildir.

İkincisi, bazıları sadece bazı insanlar “müjdeleme armağanına” sahip olduğundan dolayı herkesin tanıklık etmek zorunda olmadığını iddia ediyor. Bu makalede “müjdeleme armağanı” konusundaki tartışmayı tümüyle ele almamız mümkün değil, ancak birkaç gözlemin paylaşılması yerinde olacaktır.

İlk olarak, müjdeleme, Kutsal Yazılarda yaygın ruhsal armağanlar listelerinde yer almaz. Bununla birlikte müjdeciler olma konumundan Efesliler 4:11’de söz edilir. Bazıları (ben dahil) “müjdelemenin” bağış vermek, hizmet etmek vb. gibi ayrı bir ruhsal armağan olarak görülmesi gerekip gerekmediğini sorgulamaktadır.

Ayrıca müjdeleme, ruhsal armağan olsa da aynı zamanda bağış vermek, hizmet etmek gibi tüm imanlılar için geçerli olan bir emirdir. “Müjdeleme armağanına” sahip olmamak, bir imanlıyı Mesih’i başkalarıyla paylaşma çağrısından muaf tutmaz.

Kutsal Kitap’a Dayalı Dört Neden

Kutsal Kitap, her imanlının müjdeleme yapmasını zorunlu kılar mı? Aşağıdaki dört nedenden dolayı “evet” diyorum.

1. Tanıklık etme emirleri, Mesih'in tüm takipçilerine verilmiştir.

İlk olarak, tanıklık etme emirleri, Mesih'in tüm takipçilerine verilir. Örneğin, Elçilerin İşleri 1:8 şöyle der: “Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.” Bu ayet, diri olan Rab’den tüm takipçilerine bir emir içerir. John Stott’un belirttiği gibi, “Ruh’un vaadini sınırlayamayacağımız gibi, tanıklık etme emrini de kısıtlamayız.”²

Pavlus Korintlilere yazdığı mektupta şunları söyledi:

Bunların hepsi Tanrı’dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırmaya görevini verdi. Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih’te kendisiyle barıştırdı ve barıştırmaya sözünü bize emanet etti. Böylece, Tanrı aracılığıyla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih’in adına elçilik ediyor, O’nun adına yalvarıyoruz: Tanrı’yla barışın. (2Ko. 5:18-20)

Barıştırmaya görevine ve Mesih'in temsilcisi rolüne sahip olanlar sadece elçiler değildir; tüm imanlılar bu göreve ortaktır! Bu tanıklık hizmetinin tüm imanlılar için geçerli olduğunu yansıtan diğer ayetler arasında Matta 5:14-16, 1.Petrus 3:15, Filipililer 2:14-16, Koloseliler 4:5-6 ve 1.Petrus 2:9 bulunmaktadır.³

2. İlk kilisede “sıradan imanlılar” örneği.

İkinci olarak, ilk kilisedeki “sıradan imanlılar” örneğini ele alalım. İlk kilisede yaşananlara baktığımızda, elçilerin başkalarını müjdeleme yapmaları için ve öğrenciler olarak yetiştirmeye çalıştıkları açıkça görülür. Ancak sıradan imanlıların da Müjde’yi paylaştığını görüyoruz.

İstefanos’un taşlanması ardından Elçilerin İşleri 8:1’de şunları okuyoruz: “O gün Yeruşalim’deki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriye’nin her yanına dağıldılar.” Peki bu sıradan imanlılar ne yaptılar? Elçilerin İşleri 8:4 bize şunu söyler: “Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı (euangelizomenoi).” Nereye gittilerse Müjde’yi başkalarıyla paylaştılar.

Ünlü tarihçi Kenneth Scott Latourette, Müjde’nin yayılmasıyla ilgili şu gözlemlerde bulunuyor:

Hristiyanlığın yayılmasında etkin olan başlıca kişilerin, bunu bir meslek veya mesleklerinin büyük bir parçası haline getirenler değil, geçimlerini tamamen seküler bir şekilde kazanan ve tanıştıkları kişilere inançlarından doğal bir şekilde bahseden erkekler ve kadınlar oldukları görülüyor.⁴

3. Müjde'nin bize yüklediği kâhyalık.

Üçüncüsü, Müjde'nin bize yüklediği kâhyalığı bir düşünün. İsa bize şunu hatırlatır: "Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek." (Luk. 12:48). Bize Müjde'den daha büyük bir armağan verilmemiştir ve bu iyi haber mesajını başkalarıyla paylaşmaktan daha büyük bir kâhyalık görevimiz yoktur. Pavlus bunu 2. Korintliler 5:14'te çok iyi ifade eder: "Bizi zorlayan Mesih'in sevgisidir."

4. Efesliler 4'teki "hizmet görevi"

Son olarak, Pavlus'un Efesliler'de "hizmet görevi" olarak adlandırdığı eylemi ele alın. Bu bölümde Pavlus, kilisedeki farklı görevlere (elçiler, peygamberler, müjdeciler, önderler ve öğretmenler) değinir. Tanrı'nın kiliseye bu tür liderleri "armağan olarak" vermesinin bir nedeninin, onların "kutsallar hizmet görevini yapmak için, Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılması" (Ef. 4:12) olduğunu beyan eder. Ve müjdeciliği kesinlikle "hizmet görevine" dahil etmeliyiz.

Efesliler 4 pastörlerden bir talep içermektedir: Kardeşlerimizi müjdeleme konusunda donatıyor muyuz? Kendi kişisel müjdelememizde onlara örnek mi oluyoruz? Bazı insanlar müjdeleme fikrinden kaçmak isterler, çünkü bunu yaparken kaba ve saldırgan olmaları gerekebileceğini düşünürler. Müjde'yi paylaşmanın birçok yolu vardır. Tek sabit yöntem ise net bir mesajdır: Başkalarına İsa Mesih'in Müjdesi'ni anlatmak.

Teşvik Vermek ve Örnekle Önderlik Etmek

Sayın kilise önderleri, halkımıza büyük bir güvenle söyleyebiliriz ki, "Siz Mesih'e hem sözle hem de eylemle tanık olmaya çağrıldınız." Önderler olarak, sadece yalvarışlarımızla değil aynı zamanda sunduğumuz örnekle de diğer imanlılara meydan okuyalım.⁵ Ve Müjde'ye büyük güven duyalım: "Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür" (Rom. 1:16).

Timothy Beougher, Southern Baptist İlahiyat Fakültesi'nde, Billy Graham Misyon, Müjdeleme ve Hizmet Okulu'nda, Billy Graham Müjdeleme ve Kilise Geliştirme Profesörü'dür ve burada aynı zamanda dekan yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Kaynak: "Is Every Christian Called to Evangelize?", *Journal of Biblical Missiology*, 09.11.2020

< <https://biblicalmissiology.org/blog/2020/11/09/is-every-christian-called-to-evangelize> > (17.08.2022 tarihinde erişildi).
Yazarın izni ile kullanıldı.

Sonnotlar

¹ D.A. Carson, "Ongoing Imperative for World Mission", *The Great Commission: Evangelicals and the History of World Missions*, dü. Martin I. Klauber ve Scott M. Manetsch (Nashville, Tennessee: Broadman & Holman, 2008), s.179.

² John R.W. Stott, *Our Guilty Silence* (Downers Grove, Illinois: Inter-Varsity Press, 1967), s. 58.

³ 1Pe. 3:15'in bağlamının "pasif müjdeleme" (inanmayan birinin sorduğu bir soruya yanıt olarak) olduğu söyleniyor olsa da, bu emir açıkça tüm imanlılara sorulduğunda yanıtlamaya "hazır olmaları" için verilmiştir.

⁴ Kenneth Scott Latourette, *A History of the Expansion of Christianity* (New York: Harper & Brothers, 1937), 1:116.

⁵ Kişisel müjdeleme hakkında birçok yararlı kaynak arasında şunları şiddetle tavsiye ediyorum: Will Metzger, *Tell the Truth: The Whole Gospel Wholly by Grace Communicated Truthfully Lovingly* (Downers Grove, Illinois: IVP Books, 2012); Mark Dever, *The Gospel and Personal Evangelism* (Minneapolis, Minnesota: Crossway, 2007); ve J.I. Packer, *Evangelism and the Sovereignty of God* (Downers Grove, Illinois: IVP Books, 2012).